Gazeta Lwowska“ z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ciej godzinie po południu, z wyjatkiem świat uroczystych i niedzieli. Co sobota wychodzi „Dodatek tygodniowy".
Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 16 złr., na kwartał 4 złr., na miesiąc 1 złr. 35 c. Miejscowa na rok 12 zł. na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

GAZETA LWOWSKA.

Za inseraty i artykuły nadesłane od jednego wiersza: pierwszy raz 6 c., drugi i trzeci po 5 c. Należytość stęplowa od każdej insercyi 30 cent.
Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej. Numer pojedyńczy w Expedycyi Gazety (Ulica Wałowa Nr. 370) 5 c.
Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Prenumerata na „**Dodatek tygodniowy**“ osobno wynosi rocznie: w miejscu 4 złr., z przesyłką pocztową 5 złr. w. a.

Nro. 143. **Wtorek 23. Czerwca 1868.** **Rok wydania 58.**

Prenumerata
na
„Gazetę Lwowska“
wraz z Dodatkiem urzędowym
i
Dodatkiem Tygodniowym
od 1. lipca do 30. września.

Dla miejsowych . . . 3 złr.
Dla zamiejscowych . 4 złr.

Za inseraty od jednego wiersza: pierwszy raz 6 c., drugi i trzeci raz po 5 c. prócz należytości stęplowej po 30 c. od każdego ogłoszenia.

Zwracamy uwagę, że prenumeranci „Gazety Lwowskiej“ odbierają bez podwyższenia przedpłaty **„Dodatek tygodniowy“**, pismo poświęcone statystyce, ekonomii politycznej i historyi krajowej.

Można także prenumerować na „Dodatek tygodniowy“ osobno; prenumerata wynosi rocznie w miejscu 4 złr., z przesyłką pocztową 5 złr.

Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej (ulica Wałowa Nr. 370).

Telegramy Gazety Lwowskiej.

Wiedeń, 23. czerwca. „Gazeta wiedeńska“ ogłasza sankcyonowane ustawy o konwersyi długu państwa, o podwyższeniu należytości od wygranych loteryjnych, o sprzedaży dóbr skarbowych i o zaciągnieniu bieżącego długu 25 milionów.

Peszt, 23. czerwca. „Lloyd“ ogłasza datowaną z Bokszey dnia 20. b. m. deklaracyę księcia Alexandra Karagiorgiewicza, w której stanowczo protestuje przeciw wiadomościom łączącym zamordowanie księcia Michała z nim i jego rodziną. Książę Alexander oświadcza, że wiadomości te rozsiewane są systematycznie dla skompromitowania jego rodziny.

Rzym, 22. czerwca. Na tajnem konsystoryum miał Papież alokucyę o religijnych sprawach Austryi.

(Telegram „Czasu“.)

Praga, 22go czerwca. Zebranie się Czechów na Bösing zostało zamknięte przez reprezentanta rządu z powodu przekroczenia programatu.

Belgrad, 22. czerwca. Wybory deputowanych do Skupczyny odbyły się w największym porządku i spokojności w duchu sprzyjającym dla Milana Obrenowicza. Mający prawo głosowania wielki brali udział w wyborach. Gminy i korpusy milicyi narodowej nadsyłają ciągle adresy przychylne Milanowi. „Vidovdan“ z powodu obaw prasy zagranicznej pod względem obsadzenia tronu mówi: Naród serbski posiada najwyższe prawo rozrządzania samoistnie tronem. Korona Serbii jest dziedziczną pod warunkami postanowionemi przez reprezentacyę ludu. Z tego legalnego stanowiska wychodząc, naród obwołał już Milana księciem, a do mającej się zebrać skupczyny należy tylko uroczyście powitać księcia i zarządzić prawny wybór rejencyi aż do pełnoletności księcia.

Część nieurzędowa.

„Reichsr. Korr.“ dowiaduje się z pewnego źródła, że ministeryum przedłożyło Najjaśn. Panu w dn. 19go bież. mies. wniosek swój, w którym uprasza o upoważnienie, aby mogło Radę państwa odroczyć w przyszłym tygodniu a to tymczasowo do 1. września.

Ze względu więc, że teraźniejsza sesya Rady państwa ciągle jeszcze trwać będzie jak równie parlament węgierski, delegacya jeszcze w tym roku zebrać się mająca będzie uważana jako dalszy ciąg poprzedzającej sesyi tej korporacyi i wraz z członkami delegacyi węgierskiej będzie w Wiedniu odbywać swoje posiedzenia.

Z tego powodu przed kilkoma dniami przedsięwzięto tylko wybory uzupełniające do przyszłej delegacyi a nie zupełnie nowe, jak tego wymaga odnośna ustawa, gdy się ma rozpocząć nowa sesya delegacyi.

Sejmy krajowe mają być zwołane w drugiej połowie sierpnia, mianowicie około 20. t. m., a wtedy powstałoby znowu pytanie, do jakiego czasu po za 1. września należałoby odroczyć otwarcie na nowo posiedzeń Rady państwa.

Dnia 20. b. m. odbyło się 132 posiedzenie izby deputowanych rady państwa. Na ławie ministeryalnej zasiadali Dr. Herbst, Dr. Berger.

Prezydujący Kaiserfeld otworzył posiedzenie o godzinie 11. i minut 15.

Izba panów przesyła izbie deputowanych powzięte na ostatniem posiedzeniu uchwały.

Prezydujący oznajmia, że w komisyi adwokackiej na miejsce zmarłego Dra. Mühlfelda obrany został deputowany Dr. Stieger.

Do komisyi dla obrad wstępnych nad wnioskiem Rosera zostali wybrani: Dr. Roser, Klun, Colombani, Schlegel, Stamm, Steffens, Proskowetz, Piotr Gross, Plankensteiner. Piotr Gross nie przyjął wyboru, ponieważ jest już członkiem trzech komisyi.

Wniesione petycye przydzielono odnośnym komisyom. Pomiędzy temi petycyę reprezentacyi gminy miasta Ybbs o pozwolenie wzięcia pożyczki w kwocie 5000 złr., która ma być spłaconą w 10 latach, przydzielono komisyi budżetowej, polecając, ażeby na przyszłem posiedzeniu zdała o niej sprawę, gdyż jest naglącą.

Deput. Hopfen proponuje w imieniu komisyi budżetowej, ażeby sprawozdanie o obu przedłożeniach rządowych względem cła od przedmiotów przychodzących z Dalmacyi i wprowadzonych tamże ze związku cłowego austryackiego, uważać za naglący i pozwolić, żeby toż sprawozdanie niezwłocznie ustnie było złożone. Wniosek ten przyjęto, poczem deput. Hopfen zdawał sprawę. Oba te przedłożenia rządowe przyjęto bez debaty i zaraz w trzeciem czytaniu podniesiono do uchwały.

Deput. Waser zdawał następnie sprawę o poprawkach poczynionych przez izbę panów w noweli prasowej i proponował, żeby je przyjęto, co też bez debaty nastąpiło.

Następnie przystąpiono do wyboru członków komisyi do obrad wstępnych nad przedłożeniem rządowem względem prawa wodnego.

Potem przystąpiono do sprawozdań o petycyach.

Deputowany Czajkowski był referentem komisyi petycyjnej. Petycyę słuchaczów uniwersytetu lwowskiego o ustanowienie katedry ruskiej odesłano ministerstwu oświaty. Inne petycye prywatne załatwiono podług wniosków komisyi.

Dep. Conte zdawał sprawę z petycyi przydzielonych komisyi ekonomicznej.

Dep. Steffeno referował w imieniu komisyi ekonomicznej petycyę reprezentacyi gminnej Rohatyna, wydziału powiatowego stryjskiego, rohatyńskiego i brzeżańskiego o wybudowanie kolei żelaznej łączącej Galicyę z Węgrami przez Munkacz, Stryj i Tarnopol. Komisya proponuje, żeby tę petycyę przedłożyć rządowi do uwzględnienia. Piotr Gross popierał ten wniosek, zwracając na to uwagę, że dotąd nie ma jeszcze żadnej komunikacyi koleją żelazną pomiędzy Galicyą a Węgrami, która jest tak ważna nie tylko dla tego kraju koronnego, lecz i dla całej monarchii austryackiej. Petycyę tę przydzielonono rządowi do uwzględnienia podług wniosku komisyi.

Dr. Figuly zdawał sprawę o petycyi stowarzyszenia demokratycznego "Eintracht“ względem zaprzysiężenia całego wojska na konstytucyę. Petycyę tę odesłano ministerstwu do ocenienia, również jak i petycyę kilku stowarzyszeń politycznych, aby żołnierzom zakazano nosić broń jeżeli nie są w służbie.

Dr. Hamernik z Pragi i Towarzysze podali petycyę o zniesienie obowiązku szczepienia ospy, którą to petycyę poleca komisya przedłożyć ministerstwu spraw wewnętrznych do dokładnego zbadania. Po krótkiej dyskusyi, w której zabierał głos także minister Giskra przyjęto wniosek komisyi i petycyę do ocenienia rządowi oddano.

Posiedzenie zamknięto o godzinie 2. i minut 45.

Król pruski zamknął dn. 20. b. m. sesyę północno-niemieckiego parlamentu następującą mową tronową:

Szanowni panowie parlamentu północno-niemieckiego związku! Ukończyliście sesyę, która była pełna trudów ale zarazem obfitowała w rezultata. Pracowaliście z poświęceniem, aby wspólnie z sprzymierzonemi rządami wznieść i umocnić instytucye związkowe i ważne reformy w spólnem prawodawstwie częścią rozpocząć, częścią dokończyć.

Kwestye finansowe, które stanowiły najważniejszy przedmiot waszych obrad, zostały w sposób pomyślny załatwione.

Powierzając doświadczonej administracyi pruskich długów państwa zarząd pożyczki uchwalonej na przeszłej sesyi na cele marynarki i uzupełnienie obrony brzegów, zabezpieczyliście rozwój tej gałęzi naszej siły zbrojnej, której ja poświęcam całą moją troskliwość i którą cały naród żywo się zajmuje.

Porozumienie co do administracyi tej pożyczki dozwoliło zaradzić w etacie budżetu związkowego przez was przyjętym i to bez istotnego powiększania ciągłych wydatków, aby zadania związku dostatecznie popierane być mogły.

Urządzenia, których było potrzeba do składania w drodze konstytucyjnej rachunków z dochodów związku zostały tymczasowo uporządkowane.

Ustawa względem zniesienia policyjnych ograniczeń prawa zawierania małżeństwa uogólniła uświęconą wieloletniem doświadczeniem w Prusach wolność tworzenia się rodzin i uzupełniła uchwaloną przez was na ostatniej sesyi ustawę o wolnem przesiedlaniu się.

Ustawa ta równie jak ustawy względem zniesienia aresztu za długi i zamknięciu banków gry hazardowej dowodzą, że w związku północno-niemieckim zadania moralne i ekonomiczne postępują ręka w rękę.

Traktaty pocztowe, które zyskały wasze przyzwolenie, ułatwiły rozszerzenie zniżonego porto, w ciągu przeszłej sesyi uporządkowanego, także na korespondencye z zagranicą.

Ustawa względem prestacyi kwaterunkowej podczas pokoju zapewnia więcej sprawiedliwy rozdział i więcej odpowiednie wynagrodzenie za tęż prestacyę w granicach, jakich niezbędnie wymaga wzgląd na finanse państwa.

Pensye i wsparcia przyzwolone wojskowym byłej armii szlewicko-holsztyńskiej są umorzeniem długu, który wraz z sprzymierzonemi rządami uznaliście za słuszny.

Regulamin miar i wag czyni nadzieję zaprowadzenia jednakowego i nieskomplikowanego systemu dla całych Niemiec i zbliża na tem polu wszystkie ucywilizowane narody. Stopień oświaty ludu niemieckiego jest rękojmią, że trudności, które powstaną przy zaprowadzeniu tego systemu, w niedalekiej przyszłości pokonane zostaną.

Na polu podatków zaprowadzoną została jednostajność w opodatkowaniu najważniejszych artykułów konsumcyjnych w granicach związku, i uczynionym został ostatni krok, który był potrzebnym, aby Meklenburg i Lubeka wstąpiły do wspólnej linii celnej; a tak żegnam Was szanowni panowie, dziękując wam w mojem i moich dostojnych sprzymierzeńców imie-

niu za współudział tak w naszem wspólnem dziele, jak i w wielkich interesach, do zajmowania się którymi jesteśmy wraz z państwami południowo-niemieckiemi obowiązani.

Żegnam Was i mam nadzieję, że prace wasze wydadzą pod błogosławieństwem pokoju zbawienne owoce tak u nas jak w całych Niemczech.

Kwestya północno-szlezwicka nastręcza „Gazecie wrocławskiej sposobność do oświadczenia, że zasada narodowości jest wprawdzie hasłem, którem można elektryzować miliony w danym razie, ale nie jest bynajmniej kodexem, podług którego możnaby niewątpliwie rozstrzygać kwestye polityczne. O środkach, jakie mogą być użyte do rozwiązania kwestyi północno-szlezwickiej, wyraża się ta gazeta w sposób następujący: Rozumie się samo przez się, że stolica Flensburg i wszystkie ważniejsze pozycye militarne, a przedewszystkiem Alsen pozostaną niemieckiemi. Rozumie się także samo przez się, że przy wytyczaniu nowej linii granicznej będą ile możności uwzględnione wszystkie gminy, których większość oświadcza się za pozostaniem przy Niemczech. Ale ważniejszą nad to rzeczą jest, żeby prawa Niemców, mieszkających w odstąpić się mających okręgach, co do używania języka w sądzie, kościele i szkole były zapewnione. Pocztylionowi, który lekkomyślnie przejechał człowieka, zakazuje się powozić; budowniczemu, który źle zbudował dom, nie pozwala się budować; podług tej samej analogii nie można dłużej pozwalać rządzić innym narodem Duńczykom, którzy okazali, że nie umieją rządzić nim sprawiedliwie. Prawa Niemców w Szlezwiku muszą być ściśle określone i ubezpieczone. Jak niesprawiedliwą rzeczą byłoby, gdyby Niemcy na tem terytoryum chcieli uciskać 100.000 Duńczyków, tak również niesprawiedliwą jest rzeczą, żeby Duńczycy na temże terytoryum uciskali chociażby 100 Niemców. Że Niemcy byliby sprawiedliwymi dla mieszkających na ich terytoryum Duńczyków, to nie ulega wątpliwości, ale sprawiedliwe postępowanie Duńczyków z Niemcami mieszkającymi na ich terytoryum musi być zagwarantowane.

Donosiliśmy przed kilku dniami, że u wód w Landeck odbyto u pewnego literata rewizyą i zabrano mu papiery. „Norddeutsche Allgemeine Ztg.“ pisze o tem co następuje: „Podejrzenie o autorstwo wielu antypruskich pism padło na literata saskiego, żyjącego czasowo w Wiedniu, który po kilka razy ułożył wiersze na cześć Króla Jerzego i jego ministra hrabiego Platen i który chlubił się z związków tych. Podczas pobytu tego literata u wód w Landeck, położonych nad granicą austryacką, nakazano zrewidować jego papiery. Rezultat rewizyi był nadspodziewany. Wykryło się, że były Król hanowerski i hrabia Platen są bezpośrednio sprawcami wszelkich agitacyi na korzyść Welfów. Hrabia Platen stwierdza w listach, własnoręcznie do w mowie będącego literata pisanych, że w prasie już wszystko możebne czyniono, ażeby wykryć jak najdobitniej pruski podstęp i wiarołomność. Wzywa literata, ażeby mu dopomógł przez epopeję, wychwalającą panowanie Welfów, gdyż i poezyą na tem polu wiele dokazać można! Równocześnie przesyła z polecenia Króla hanowerskiego poecie po kilka razy znaczne sumy pieniędzy...“ „Najważniejszym atoli punktem dla nas“, powiada dalej organ ministeryalny, „jest program, znaleziony w papierach literata, w którym hrabia Platen bez ogródki wypowiada, do czego dążyć powinny agitacye Welfów. Program ten brzmi dosłowoie: „„Prusy są wspólnym nieprzyjacielem wszystkich krajów. Związek wszystkich pomniejszych państw z Francyą we wspólnym celu złamania potęgi Prus, wyrzucenia ich, tak jak to uczynił Napoleon I. za Elbę, jest, jak nam się zdaje, obowiązkiem własnego utrzymania się. Własnemu temu obowiązkowi zadośćuczynić jest jeszcze możebną, ponieważ kraje nowe przez Prusy nabyte nie zasymilowały się jeszcze z niemi, ponieważ w nich, mianowicie w Hanowerskiem istnieje jeszcze energiczny opór. Na opór ten można jeszcze obecnie znacznie liczyć““ itd. „Zburzenie zatem państwa Hohenzollernów jest nie tylko zadaniem Francyi, ale leży zarazem w interesie własnego utrzymania wszystkich pomniejszych państw, które w Francyi widzą swego opiekuna i które wszystkie z obawą i strachem patrzą na rozwijanie się pruskiego państwa wojskowego. Wszystkie państwa mają wspólny interes.““

Dzienniki żywo zajmują się postępami Rosyan w Azyi środkowej, gdzie jak wiadomo zajęli Samarkandę, stolicę Timur Chana. Nie można zaprzeczyć, że Rosya posuwając się nieustannie ku Afganistanowi, dojdzie do tego co jeszcze przed dziesięciu laty uważano w Anglii za rzecz niemożebną, to jest stanie się sąsiadem Anglii. Niebezpieczeństwo jednak właściwe dopiero wtedy powstaćby mogło, gdyby zamierzono połączyć kolejami żelaznemi kraje tutaj nabyte z prowincyami rosyjskiemi w Europie. Utrzymują, że Rosya już teraz zajmuje się rozwiązaniem w przyszłości tego wielkiego zadania i dla tego co się tylko zdarzy w Tartaryi ogół zwraca na wszystko szczególniejszą uwagę.

Debaty nad budżetem we francuskiem ciele prawodawczem rozpoczęły się wczoraj jak to doniesliśmy w telegramie. Jako pierwsi mowcy do dyskusyi jeneralnej zapisali się pp. Louvet i Garnier Pages. Pan Thiers będzie także mówił o stosunkach finansowych państwa. Między innemi ma on wykazać, że organizacya armii jest niedostateczną i że pożyczka jest także tylko półśrodkiem.

„Monitor“ ogłasza przedłożone cesarzowi sprawozdanie prefekta departamentu Sekwany barona Haussmanna co do stanu finansów miasta Paryża. Sprawozdanie to zapełnia 13 szpalt dziennika. Stosunki przedstawiane są tak, jakiemi będą po zawarciu ugody z Credit foncier. Sprawozdanie kończy się uroczystą odezwą do izby i cesarza. Br. Haussmann przypomina w niej, że już kilka razy stawiał wniosek, aby budżet miasta Paryża, podobnie jak budżet państwa był regulowany w drodze ustawodawczej a nie tylko na mocy dekretu.

Jeżeliby rząd z wyższych względów odtrącił tę zmnianę, administracya miasta domaga się aby przynajmniej większa i ściślejsza kontrola nad jej czynnościami rozciągniętą została.

Podstępna insynuacya rosyjskiego „Gołosa“, jakoby Austrya nie była zupełnie obcą dokonanemu na księciu serbskim zabójstwie, zwróciła na siebie w Paryżu więcej uwagi, niż zasługuje. Dzienniki „Journal des Débats“ i „Opinion nat.“ odparły tę potwarz z oburzeniem.

Na posiedzeniu drugiej izby włoskiej z dnia 17go b. m. zwrócił deputowany Finzi uwagę na smutny stan publicznego bezpieczeństwa miasta i prowincyi Rawenny, i wystosował odnośną interpelacyę do ministra spraw wewnętrznych. Minister odpowiedział, że zamordowanie prokuratora państwa nie miało żadnych motywów politycznych, że jednak istotnie tajemna banda złoczyńców Rawennę teroryzuje. Rząd spodziewa się, że środkami, które mu stoją na usługi, potrafi położyć tamę tym zbrodniczym nadużyciom, i dlatego powstrzymuje się teraz od wszelkich odnośnych wniosków. Musi jednak minister przyznać, że w prowincyi Rawenny popełniono w tym roku dwa razy tyle zbrodni, ile w prowincyi Bolonii, jakkolwiek co do liczby ludności odwrotny zachodzi stosunek pomiędzy temi prowincyami. Jeszcze bardziej uderzająca jest różnica, jeżeli porównamy, że w miesiącu styczniu zdarzyło się w Rawennie 32 wypadków zabójstwa, a w Bolonii tylko 7. Zbrodnie nie są popełniane w Rawennie przez pojedynczych zbrodniarzy, lecz przez całe bandy, jak się okazuje ze sprawozdań. Te bandy istnieją w różnych miastach Romanii i zostają w ciągłych związkach ze sobą, mając na celu zupełne obalenie porządku publicznego. Ułatwia im wykonanie ich zbrodniczych zamiarów obyczaj krajowy, że każdy chodzi uzbrojony pistoletem i sztyletem. Ile razy który ze zbrodniarzy popełni zbrodnię, to zawsze w pobliżu znajduje się mnóstwo towarzyszów jego, aby mu ułatwić ucieczkę i zmylić pogoń policyi. Władze w Rawennie wypełniają jak najsumienniej swój obowiązek, o czem najlepiej przekonywa ta okoliczność, że w ostatnich czasach 300 indywiduów podejrzanych aresztowano. Jeszcze posępniejszy obraz stosunków w Rawennie skreślił deputowany Farini. Dalszą dyskusyę odroczono do przyszłego posiedzenia.

„Gazz. d'Italia“ obstaje przy dawniejszem twierdzeniu swojem, że we Włoszech odbywają się tajemne werbunki. Nie podaje ona żadnych bliższych szczegółów ani osobistości werbujących, ani o celu ich, ale upomina rząd, aby się miał na ostrożności. „Także w r. 1862 miały werbunki cel pozagranicami Włoch położony — pisze ta gazeta — a jednak nagle zamiast odpłynąć na pełne morze zwróciła się cała siła na ląd, aby stoczyć fatalną potyczkę na wzgórzach Aspromonte.“

Nadchodzące z Serbii doniesienia potwierdzają, że w kraju jest jeszcze bardzo wiele zapalnego materyału. Stronnictwo wielko-serbskie czyli rosyjskie agituje wszelkiemi siłami, i trudno, aby nawet przywołanie Milana położyło tamę agitacyom.

W Peszcie nadaremnie poszukiwano syna księcia Karageorgewicza, a urzędowy dziennik belgradzki „Srbske Novine“ potwierdza, że sprzysiężeni mieli zamiar oszukać w ostatniej chwili księcia Alexandra Karageorgevicza, który popierał swoich krewnych w Serbii i chciał sobie przywłaszczyć panowanie. Stronnicy Karageorgewiczów są zresztą oburzeni, że ich o spowodowanie zamachu obwiniają. Chcą oni, aby książę Alexander wydał odezwę do ludu serbskiego z zastrzeżeniem się przeciw tak ohydnemu podejrzeniu i z założeniem stanowczego protestu.

Właściwym przywódzcą sprzysiężenia miał być rotmistrz Nenadović, który w więzieniu usiłował odebrać sobie życie, główna zaś wina spada na dyrektora więzień Svetozara Nenadovicha, u niego bowiem schadzali się sprzysiężeni, on więźniom polecił wykonać mord, on z parku oddalił żandarmów, gdy książę przybył tam na przechadzkę. Pomiędzy uwięzionymi wymieniają Stanojevicha, który był niegdyś ministrem oświecenia, chociaż, jak utrzymuje, zaledwie umie czytać. Majstorovich także uwięziony, był przed trzema laty przywódzcą spisku przeciw księciu Michałowi, lecz przez ówczesny najwyższy trybunał, który składał się z samych stronników Karageorgewicza, został uwolniony. Wszystkie doniesienia potwierdzają, że morderstwo popełniono z niesłychanem okrucieństwem, i zwłoki pocięto tak, że ich nie można było nabalsamować. Aby ludowi pokazać zwłoki księcia przy pogrzebie, musiano przyprawić nos, a podbródek ledwie złożyć zdołano.

W Stanach Zjednoczonych północnej Ameryki odbędą się w jesieni wybory prezydenta. Najwięcej widoków zostania prezydentem ma jenerał Grant, szczęśliwy zwycięzca secesyonistów. Jenerał przyjął też formalnie kandydaturę, ofiarowana mu przez konwencyę unionistyczno-republikańską w Chicago i z tego powodu ogłosił następujące pismo: „Jeżeli zostanę obrany prezydentem będę się starał zastosowywać wiernie wszystkie ustawy w zamiarze utrzymania pokoju i rozwoju interesów publicznych. W czasie teraźniejszym jest rzeczą niepodobną, albo co najmniej byłoby niezupełnie stosowną, stawiać program polityczny i zobowiązywać się do dotrzymania go przez lat cztery. Nowe kwestye polityczne, o których nikt nie pomyślał wynurzają się codzienie, zdania zmieniają się co chwila, a czysto administracyjny urzędnik powinien być zawsze wolnym i nieskrępowanym żadnym programem, aby mógł wypełniać wolę narodu. Tę wolę szanowałem zawsze i zawsze szanować ją będę. Pokój sprzyjający dobrobytowi i o oszczędności w administracyi będzie zmniejszał ciężar podatków, gdyż dług narodowy ciągle się umarza. Będę się starał pokój utrzymać.“ Od czasów Washingtona będzie Grant, jeżeli go obiorą, pierwszym jenerałem, który zasiędzie na krześle prezydenta.

Kronika.

(Wyścigi konne) na błoniach za rogatką Janowską rozpoczęły się we czwartek. Odbyły się pierwszego dnia trzy biegi.

Bieg I. o nagrodę Towarzystwa ku podniesieniu chowu koni, dla koni 3-letnich wszelkiego pochodzenia i kraju. Meta 1000 sążni. Wkładka 50 złr. Wycofanie traci połowę wkładki. Nagroda 800 złr.

Z 12 koni zapisanych, pięć tylko wzięło udział w biegu. Z pcządku wysunęła się naprzód i prowadziła bieg prawie do $^{3}/_{4}$ mety księcia Ludwika de Rohan klacz gniada „Helene Triomphante.“ Później zrównał się z nią, a przed samą metą wyprzedził ją kilkoma lekkiemi skokami i wygrał o półtora długości konia hr. Stefana Zamojskiego ogier skarogniady „Sygnał.“ „Helene“ przybyła druga, a klacz gniada „Antalante“ p. hrabiny Dzieduszyckiej tuż za nią trzecia. Bieg trwał minut 2 sekund 19.

Bieg II. o nagrodę cesarską 300 dukatów w złocie. Meta $2^{1}/_{2}$ mili angielskiej. Konie czystej krwi oryentalnej lub pochodzenia oryentalnego. Wkładka 52 złr. 50 c. Koni zapisanych było 10, brało udział 7.

Z początku wysunął się znacznie i prowadził cały bieg „Carogród“, ogier ks. Eustachego Sanguszki. Ku końcowi wyprzedziły go konie hr. Jana Tarnowskiego, a mianowicie klacze „Narodówka“ i „Piperkowska.“ Pierwsza z nich wzięła nagrodę, druga połowę wkładek. Trzecia przybyła do mety „Alma“, piękna klacz kasztanowata czystej krwi oryentalnej, własność ks. Romana Sanguszki ze Sławuty. Bieg trwał 5 minut 24 sekund. Przeciw zwycięstwu „Narodówki“ i „Piperkowskiej“ zakładano protest, z powodu, że obydwie te klacze są krwi mieszanej z angielską.

Bieg III. z przeszkodami, dla panów (Hurdle-race). Meta 1000 sążni, 5 płotów 3 stopy wysokich.

Wzięło udział 4 oficerów od jazdy. Wygrał porucznik od huzarów p. Juhasz na „Malibranie“, b[illegible]łącym własnością porucznika Bauera.

— W sobotę dnia 20. b. m. odbyły się trzy biegi. Do biegu I. przypuszczone były tylko konie, urodzone w Galicyi, w księstwie Krakowskiem i na Bukowinie. Nagroda wynosiła 800 złr. w. a., meta 1½ mili angielskiej (nieco więcej niż 1300 sążni wied.). Z zapisanych 8 koni biegało 5, zwycięstwo odniósł Przypadek, ogier gniady 4letni, własność hrabiny A. Dzieduszyckiej. Wyprzedził on u mety tylko o długość głowy Florę, klacz JE. p. ministra rolnictwa. Narodówka i Piperkowska, klacze hr. Tarnowskiego, spóźniły się tą razą. Do biegu II. (myśliwskiego) stawił się tylko jeden jeździec, p. T., na koniu, należącym podobno do hr. Baworowskiego. Objechał on metę, wynoszącą 2½ mili angielskiej (2200 sążni wied.) w przeciągu 5 minut. Bieg III. odbył się o nagrodę 300 dukatów, koni zapisanych było 11, biegało 5. O zwycięstwo walczyły głównie: Atalanta, klacz hr. Dzieduszyckiej, ze stada Jezupolskiego, i Sygnał, ogier hr. St. Zamojskiego, który już był zwyciężył w czwartek. W ostatniej chwili Sygnał, koń rzadkich zalet i doskonale prowadzony przez jeźdźca, wyprzedził Atalantę i wygrał po raz drugi. Trzecia przyszła do mety Nicegirl (czytaj: Naisgerl), klacz p. A. Cieleckiego, za nią z kolei: Niczego, klacz hr. J. Tarnowskiego, i Seret, ogier hr. W. Baworowskiego.

(Ucieczka z więzienia.) Z domu roboczego w Schoerding umknął dnia 14go b. m. Ozias Weich z Wiżnicy na Bukowinie, izraelita, dość wysokiego wzrostu, bardzo smukły, skazany za podrabianie banknotów.

(Czaszka znaleziona.) W Narajowie znaleziono temi dniami przy ulicy żydowskiej zakopaną w ziemi czaszkę ludzką, która widocznie już przez wiele lat leżeć tam musiała. Znaleziono także nóż, i wiele kości ale tylko bydlęcych — ludzkich kości wcale nie znaleziono chociaż ziemię skopano w około.

Gospodarstwo. przemysł i handel.

W pierwszej połowie czerwca 1868 były następujące ceny zboża i innych artykułów na targach w miasteczkach:

	Miejsce targu: Bełz		Brzeżany		Jaryczów		Szczerzec		Sambor	
	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.
	walutą austryacką									
Mec pszenicy	5	.	4	52	5	25	5	50	4	75
„ żyta	3	50	2	45	3	.	3	50	3	40
„ jęczmienia . .	3	30	2	7	2	50	2	70	2	35
„ owsa	1	70	1	25	1	50	1	85	1	30
„ hreczki	.	.	2	30	3	.	3	7	6	- 7
„ kukurudzy . . .	.	.	2	52	.		.	.	.	.
„ ziemniaków . .	.	.	1	20	1	50	1	52	1	40
Cetnar siana	.	.	1	30	1	.	1	93	.	70
„ wełny	.	.	.	.	.	.	.	.	.	
„ nas. koniczu	.	.	.		.	.	.	.		.
Sąg drzewa twardego	.	.	5	25	7	.	10	.	7	50
„ „ miękkiego	.	.	3	87	5	.	6	50	5	
Funt mięsa wołowego	.	.	.	16	.	16	.	16		18
Mas okowity . . .	.	.	.	45	.	.	.	.	.	.

Lwów, 22. czerwca. Na tutejszej giełdzie płacono: Wełna średnia 100 ℔ wied. 100 złr. z potrąceniem 5% brak.

Ostatnia poczta.

Praga, 21. czerwca. Najjaśniejszy Pan przybył tu dziś o godz. w pół do 6. zrana w towarzystwie J. C. M. arcyksięcia Albrechta, prezydenta ministrów księcia Auersperga, zastępcy jenerał-adjutanta podpułkownika księcia Liechtenstein, hr. Wratislawa i radcy stanu Brauna. Chociaż Najj. Pan odmówił urzędowego przyjęcia i pomimo tak wczesnej godziny mnóstwo ludu zebrało się tak na dworcu kolei jak na ulicach i powitano Najj. Pana z największym zapałem i czcią. W dworcu kolei przyjmowali Najj. Pana namiestnik Br. Kellersperg, jenerał komenderujący kraju książę Montenuovo i burmistrz p. Klaudy.

O godz. 10¾ przed południem Najj. Pan udał się z Hradczynu do mostu neustadzkiego ulicami świetnie przystrojonemi przez Kai, nową aleją i Graben. Wszędzie witano Jego Ces. Mość okrzykami radości i uniesienia.

Na moście, gdzie znowu zabrzmiały powitalne okrzyki burmistrz miał przemowę w języku czeskim w której wspomniał o trudnościach z jakiemi walczyć musiano nim most ukończony został. Że Najj. Pan pozwolił nazwać most swojem a ulicę do niego prowadzącą cesarzowej imieniem, reprezentacya gminna widzi w tem nowy dowód zaufania i zachętą do dalszej gorliwości. Ukończone dzieło jest nie tylko trwałym pomnikiem tego zaufania i zacnych usiłowań reprezentacyi gminnej lecz oraz nową rękojmią niezachwianej wierności i przywiązania Pragi do monarchy i cesarskiego domu. Przemowę zakończył burmistrz w języku niemieckim prosząc Jego Ces. Mość o dalsze najwyższe poparcie poczem wzniósł okrzyk na cześć Najjaśniejszego Pana.

Najjaśn. Pan odpowiedział najłaskawiej po czesku: Wierne przywiązanie, które Mi kochany panie burmistru w imieniu gminy miasta właśnie wyraziłeś, wywołało w sercu Mojem radośny odgłos. Praga była i pozostanie Mi zawsze cenną, i zapewniam miasto o Mojej zupełnej łasce.

Następnie Jego Ces. Mość przemówił po niemiecku. Z przyjemnością przyjąłem zaproszenie stolicy Mego Królestwa czeskiego, a będąc zawsze pewnym lojalności jej mieszkańców, widzę nowy dowód przywiązania w tej okoliczności, że dla tej pięknej ulicy wybraliście imię Cesarzowej, a dla tej nowej budowy Moje. Niech Bóg błogosławi miastu i całemu krajowi. (Grzmiące okrzyki).

Następnie drogą którą dziewice w bieli posypywały kwiatami i wśród nieustannie powtarzających się okrzyków Cesarz udał się do namiotu umyślnie urządzonego, do którego weszli także Ich Ces. Mości Arcyksiążęta Albrecht, Karol Salwator i Ludwik Wiktor, tudzież Elektor Heski.

Odbyło się potem poświęcenie. Celebrował kanonik Küffer z Assamunsville z asystencyą czterech kanoników, proboszcza miejskiego i licznego duchowieństwa. Po odspiewaniu Te Deum Najj. Pan wyszedł z namiotu, rozmawiał z duchowieństwem a potem polecił burmistrzowi aby mu przedstawił inżynierów i budowniczych którzy most stawiali tudzież deputowanych miejskich którzy nadzorowali budowę i z każdym kilka słów łaskawych wymienił. Następnie, znowu wśród grzmiących okrzyków Jego Ces. Mość odjechał przez Belweder do burgu.

Okrzykami Sława witano także prezydenta ministrów księcia Auersperga.

O godz. 2. Cesarz Jego Mość przyjmował wszystkich c. k. radców tajnych i szambelanów, wysokie duchowieństwo, władze cywilne i wojskowe, członków wydziału krajowego w sali hiszpańskiej nowo zrestaurowanej.

Do stołu cesarskiego zaproszono około 80 osób. Obiad odbył się o god. 5. w sali niemieckiej.

Słychać, że Najj. Pan ma udać się do Bubentsch a wieczór ma się znajdować na uroczystem przedstawieniu w teatrze czeskim.

Stósownie do przywileju z r. 1866 straż w zamku pełni c. k. wojsko wspólnie z oddziałem grenadyeró miejskich.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 22. czerwca.

Hotel George: PP. Hr. Bobrowski T., z Tarnowa. — Hr. Krasicki M, z Laszek murowanych. — Hr. Mniszek An., z Przemyśla. — Hr. Żeleński W., z Brzeska. — Olexiński M., z Sokala. — Petrowicz Ks., z Wołostkowa.

Hotel europejski: Epstein E, z Warszawy. — Ginter A., z Dolnego — Hoppen Ap, z Zwaryczowa. — Michałowski W., z Witkowic. — Malczewski W., z Oczap. — Pohorecki Felix, z Dydni. — Popiel S., z Sanoka. — Senkowski A., z Wojstowa — Tarnawski Fr., z Kolisian. — Treter M., z Rudenki.

Hotel Langa: Hr. Wallis, c. k. jenerał, z Tarnowa. — Pokorny Józef, c k. kap., z Sambora. — Br. Horoch Kalixt, z Wrzawy. — Straszkiewicz J., z Mszan dolnych. — Theodoru N., z Mołdawy.

Hotel angielski: Hr Karnicki Wł., c. k. poseł, z Stokholmu. — Hr. Drohojewski Józef, z Balic. — Abrahamowicz Dawid, z Targowicy. — Łukasiewicz Jerzy, z Chocimirza. — Obertyński L., z Stronibab.

Hotel Kuhna: Hr. Kaszowski Ad., z Warszawy. — Stanek Józef, z Wiszenki.

Hotel Krakowski: Hr. Bukowski Bon., z Idebek. — Meysner A., z Ubrzeża. — Ozimicński A., z Krazbergu. — Skrzyński K., z Kropienki. — Zbrożek K., z Wierbiąża.

Pod Nr. 569¾: Glixelli T., z Choderkowic. — Keszycki J., z Dzwiniaczki. — Zawadzki Józef, z Sudkowic. — Rutkowski R, c. z. podp., z Barszczowic.

Pod Nr. 2¼: Tworowski W., z Mikłaszowa.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 22. czerwca.

PP.: Br. Mecsery Em., c. k. porucz., do Brzeżan. — Agopsowicz K., do Grochowic. — Cielecki Alf., do Porchowa. — Chełmicki Józef, do Kołomyi. — Hr. Drohojewski Zyg., do Krukienic. — Korn M, do Czerniowiec. — Mazaraki Mar., do Strutyna. — Hr. Przezdziecki M, do Rosyi. — Parzelski K., do Mościsk. — Papara J., do Dolnego. — Romaszkan Józef, do Bazar. — Hr. Stecki Ad., do Środopolec. — Hr. dela Scala H, do Juśkowic. — Swiejkowski S., do Rosyi.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 22. czerwca 1868.

Pora	Barometr w mierze par. sprow. do 0° Reau.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	327.05	+ 14 1	74.	Z. b. sł.	mglisto
2. god. po poł.	326 71	+ 20.9	43.	Z. „	2
10. god. wiecz.	326 61	+ 15.0	79.	Pd. „	1

TEATR.

Dziś (przed. niem.) **„Die falsche Carlotta Patti,“** komedya ze śpiewami w 1 akcie; **„Der Nachbar zur Linken,“** komedya ze śpiewami w 1 akcie; **„Die schöne Galathea,“** operetka w 1 akcie. Drugi występ panny Fryderyki Fischer i p. Albina Swobody.

Jutro (przed. pol.) **„Prawem Zasługi“**, komedya w 3 aktach z francuskiego. Na dochód p. Józefa Szymańskiego.

Odpowiedzialny redaktor Adolf Rudyński.

Kurs giełdy Lwowskiej.

Effekta	Uskuteczn. sprzedaże		Kurs przeciętny		Kurs ostatni płacą		żądają	
					Złote austryackie			
Dnia 22 czerwca.								
Akc. gal. kol. żel. K. L.	—	—	—	—	202	75	203	75
Akcye kol. lwow.-czer.	—	—	—	—	182	25	183	25
„ banku hip. galic.	—	—	—	—	—	—	71	50
„ pap. czerl. po 200 zlr. w. a. . . .	—	—	—	—	—	—	—	—
Listy z T. kr. gal. w m.k. . . (bez kuponów)	—	—	—	—	76	80	77	15
Listy z T. kr. gal. w w. a. . (bez kuponów)		—	—	—	73	15	73	50
Banku hip. gal. (bez kuponów)	—	—	—	—	87	—	87	50
Oblig. ind. gal.	—	—	—	—	65	45	65	85
detto W. X. Krak.	—	—	—	—	—	—	—	—
detto Księstwa Buk.	—	—	—	—	—	—	—	—
Poż. głod. z r. 1866 po 7%	—	—	—	—	99	75	100	75
Pier. kol. g. K. L. I. Em.	—	—	—	—	—	—	—	—
detto dtto dtto II. „	—	—	—	—	88	50	89	—
detto dtto Lwo.-Czer. I. Em. .	—	—	—	—	73	75	76	50
detto dtto II. „	—	—	—	—	—	—	—	—
Dukat holenderski . .	—	—	—	—	5	50	5	54
Dukat cesarski . . .	—	—	—	—	5	52	5	56
Napoleondor	—	—	—	—	9	21	9	27
Rubel srebrny rosyjski	—	—	—	—	1	78	1	82
Rubel papier. rosyjski	—	—	—	—	1	57½	1	58½
Pół imperyał rosyjski	—	—	—	—	9	40	9	48
Bank. pol. za 100 zł. pol.	—	—	—	—	—	—	—	—
Talar pruski srebrny .	—	—	—	—	—	—	—	—
Pruskie bilety kasowe	—	—	—	—	1	71	1	72
Srebro	—	—	—	—	113	25	114	25

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 19. czerwca 1868.

1. Dług publiczny.

(Za 100 zł.)

A. Państwa.

	pien.	towar.
Z pożyczki narod. z procentami od stycznia do lipca po 5% . . .	63 20	63 30
od kwietnia do października po 5% . . .	63.—	63.10
Pożyczka w srebrze 1864 (funt. szt.) zwrotna w 35 po 5% latach . . .	69. —	70.
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki) zwrotna w 37 latach po 5% . . .	74.—	74.50
Metaliki po 5% . . .	57 20	57 40
Przez. do wyl. z r. 1839 całe losy . . .	165.50	166.50
Przez. do wyl. z r. 1839 piąta część losów . .	165.—	165 50
Przez. do wyl. z r. 1854 . . .	78.75	79.25
Przez. do wyl. z r. 1860 po 500 zł. . . .	84 30	84 40
Przez. do wyl. z r. 1860 po 100 zł. . . .	93.—	93.25
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 złr. . . .	87 80	88 —
Renty Como po 42 lir. aust. . . .	21.50	22.—

B. Krajów koronnych.

Obligacye indemn. po 5% za 100 złr.

Niższej Austryi . . .	86.—	86.25
Czech . . .	91.50	92.50
Węgier . . .	75.—	75.50
Galicyi . . .	65 —	65.50
Siedmiogrodu . . .	69.25	69.75
Bukowiny . . .	65.—	65 50
Galic. pożyczki głod. z r. 1866 po 7% . . .	100.—	100.50

2. Akcye.

Banku narodowego . . .	709 —	711.—
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a. . . .	191 40	191 60
Niż.-austr. tow. eskomt. po 500 zł. . . .	600.—	602.—
Banku anglo-austryackiego na 200 złr. (20 ft. ster.) z wpłatą 30% . . .	133 75	134.—
Półn. kol. po 1000 zł. m. k. . . .	1780.—	1785.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	257 80	257.90
Połud. kolei państ., po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	177 10	177 30
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. mon. konw. . . .	163 —	163.50
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. mon. konw. . . .	202 75	203 25
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 f. s.) . . .	178.25	178.75
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k. . . .	504 —	506.—
Galic. banku hyp. po 200 złr. wpłata 40% . . .	72.—	73 —

3. Listy zastawne.

(za 100 zł.)

Banku narod. w w. a. przezn. do losowania po 5% . . .	92 —	92 20
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4% . . .	73.—	74.—
Galic. banku hyp. po 6% . . .	88.—	88 50
Węgier. Towar. ziemskie. po 5½% . . .	92 50	92.75
detto (renta) po 6% . . .	—.—	—.—
Pow. austr. towarz. kr. ziem. przez. do losow. po 5% w sr. . . .	99.25	99.75

4. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

Kol. półn. po 100 złr. m. k. . . .	88.50	88.75
Kol. półn. po 100 zł. w. a. . . .	87.—	87.50
Kolej galic. Karola Ludwika po 300 złr. w. a. (w srebrze) po 5% za 100 złr . . .	94.50	95.—

5. Losy.

(za sztukę.)

Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a. . . .	135.50	135 75
Tow. zeg. par. na Dunaju po 100 zł. m. k. . .	93.50	94.—
Poż. Trye. po 100 zł. m. k. . . .	116.—	118.—
„ „ po 50 zł. w. a. . . .	54.—	55. —
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a. . . .	25 —	26.—
Esterhazego po 40 zł. m. k. . . .	155.—	165.—
Salmą „ 40 „ „ . . .	35.—	35.50
Palfiego „ 40 „ „ . . .	27.—	27.50
Clarego „ 40 „ „ . . .	28.—	28.50
St. Genois „ 40 „ „ . . .	25.50	25.75
Windischgrätza 20 „ „ . . .	18.75	19 25
Waldsteina 20 „ „ . . .	22.50	22.75
Keglevicha „ 10 „ „ . . .	13.25	13.75
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa . . .	14.—	14.50

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

Amsterdam za 100 zł. hol . . .	—.—	— —
Augsburg za 100 zł. w. p. n. . . .	96.60	96.90
Berlin za 100 tal. . . .	—.—	—.—
Frankfurt za 100 zł. w. p. n. . . .	96 80	97.25
Hamburg za 100 M. B. . . .	85.65	85.80
Londyn za 10 ft. szt. . . .	116.05	116.20
Paryż za 100 fr. . . .	46.05	46.10

Kurs złota.

Dukaty ces. men. . . .	—.—	—.—
detto pełnej wagi . . .	5.53	5.54
Korona . . .	—.—	—.—
20frankówka . . .	9.24½	9.25
Rosyjski imperyał . . .	9.55	9.58
Talar związkowy . . .	1.70½	1.71½
Srebro . . .	113.75	114 —

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 22. czerwca.	złr.	kr.
5% Metaliki . . .	57	45
„ z procentami z maja i listopada . .	58	50
5% pożyczka narodowa . . .	63	40
Losy z 1860 roku . . .	84	80
Akcye banku wiedeńskiego . . .	716	—
„ „ kredytowego . . .	193	30
Londyn, 10 funtów szterlingów . . .	115	85
Srebro . . .	113	65
„ towarem . . .	—	—
Dukat pojedyńczy . . .	5	52½

DZIENNIK URZĘDOWY.

(1389) **Kundmachung** (2)

des k. k. Finanzministeriums, betreffend Maßnahmen zur Vermeidung von Störungen im Verkehre mit, zum menschlichen Genusse bestimmten Salze, anläßlich der bevorstehenden Ermäßigung der allgemeinen Salzverschleißpreise.

Nr. 32161. Zur Vermeidung von Störungen im Verkehre mit, zum menschlichen Genusse bestimmten Salze, anläßlich der bevorstehenden Ermäßigung der allgemeinen Salzverschleißpreise, wird denjenigen Partheien, welche in der Zeit vom 20. Juni 1868 angefangen bis zum Tage der Wirksamkeit der ermäßigten Verschleißpreise Salz zum menschlichen Genusse zu den dermaligen höheren allgemeinen Verschleißpreisen in einer Menge von mindestens zwanzig Wiener Centnern bei einem k. k. Salzverschleißamte kaufen, die Rückvergütung der zwischen dem Ankaufspreise und dem für die betreffende Bezugsniederlage festgesetz werdenden ermäßigten Verschleißpreise entfallenden Preisdifferenz unter den nachfolgenden Bedingungen zugestanden:

1. Hat die Partei beim Salzbezuge dem betreffenden k. k. Salzverschleißamte die Inanspruchnahme der Rückvergütung der Preisdifferenz unter Bezeichnung des Gefällsorganes (Zoll-Waaren-Controllsamt, Finanzwach-Commissariat, Finanzwach-Abtheilung), dessen Controle sie sich unterzieht, mündlich anzumelden.

2. Das lose Salz muß auf Kosten der Partei in Säcken, Fässern, Kisten oder Wägen, die sich zur Anlegung des ämtlichen Verschlusses eignen, verpackt, und hieran vom Salzverschleißamte der ämtliche Verschluß, für welchen die Partei die gesetzlichen Gebühren zu entrichten hat, angelegt werden. Stöckel oder Hurmanen bedürfen der Verpackung und des ämtlichen Verschlußes nicht.

3. In der jeder Partei beim Salzbezuge vom Verschleißamte vorchriftsmäßig zu erfolgenden Bollete muß von dem Amte nebst der Register-Zahl und dem Namen der Partei die Anzahl der ihr verabfolgten Stöckel, Hurmanen, Kisten, Fässer, Säcke rc. die Gesammtsalzmenge, der dafür bezahlte Ankaufspreis, die Zahl und Gattung der angelegten Siegel, die hiefür geleistete Vergütung und das Gefällsorgan bezeichnet werden, welches nach Absatz 1 zur Controllsamtshandlung berufen ist. Die im Verschleißamte verbleibende Registerstammbollete muß vom Verschleißamte in gleicher Weise ausgefertigt werden.

4. Die Partei ist verpflichtet, die bezogene Salzmenge mittelst Nachweisung des Bezuges durch die ad 3 erwähnte Bollete an das darin bezeichnete Controllsorgan längstens 8 Tage nach Wirksamkeit der ermäßigten Verschleißpreise zu stellen, und soferne die Stellung des Salzes vor dem Tage der Wirksamkeit der ermäßigten Salzverschleißpreise erfolgt, dasselbe in die ämtliche Niederlage, wo solche vorhanden ist, sonst aber in ein von der Partei zu beschaffendes, zur Anlegung des ämtlichen Verschlußes geeignetes Magazin auf ihre Kosten vollständig, unter gefällsämtlicher Mitsperre einzulagern. Findet das Gefällscontrolsorgan, welches die vollständige Abwage der gestellten Salzmenge auf Kosten der Partei zu fordern berechtigt ist, einen mehr als 1/2 Percent betragenden Unterschied, oder sonst die Salzsendung mit der Bollete nicht übereinstimmend, so darf eine Einlagerung unter ämtlicher Mitsperre nicht gestattet, rücksichtlich die zur Erlangung der Rückvergütung des Salzpreisunterschiedes in den folgenden Absätzen der gegenwärtigen Kundmachung vorgezeichnete Amtshandlung nicht gepflogen werden.

5. Das nach Punct 4 ordnungsmäßig eingelagerte Salzquantum wird vom Gefällsorgane, unter Gegenzeichnung der Partei, in einem in duplo augefertigten Revisionsbogen wovon ein Pare in Händen der Partei belassen wird, unter Bezeichnung des Verschleißamtes, von welchem das Salz bezogen wurde, der Registerzahl der Bollete und der darin nach Punct 3 über Collienanzahl, Salzmenge, Salzankaufspreis, Verschluß rc. enthaltenen Daten ersichtlich gemacht werden.

6. Aus dem Verschlußlager (Punct 4) kann die Partei die zum Verschleiße erforderliche Salzmenge unter Intervention des Gefälsorganes jederzeit beziehen, die bezogene Salzmenge muß jedoch in beiden Parien des Revisionsbogens in Ausgabe gestellt und jeder Ausgabepost die Bestätigung des Gefällsorganes und die Gegenzeichnug der Partei beigefügt werden.

7 Das am Tage der Wirksamkeit der ermäßigten Salzverschleißpreise im Verschlußlager befindliche Salz wird nach vorläufiger genauer Abwage vom Controlorgane der Partei freigegeben und das diesfällige Salzquantum in den ordnungsmäßig abzuschließenden, vom Controlsorgane wie von der Partei zu unterfertigenden beiden Parien des Revisionsbogens in Ziffern und Buchstaben ersichtlich gemacht.

8. Erfolgt die Stellung des Salzes nach dem Tage der Activirung der ermäßigten Salzverschleißpreise innerhalb der im 4ten Puncte festgesetzten achttägigen Frist, so muß, bei sonst anstandslosem Befunde, die Gewichtsmenge mittelst Abwage erhoben, und das Ergebniß in den nach den Puncten 5 und 7 aufzulegenden und abzuschließenden Revisionsbögen in Ziffern und Buchstaben ersichtlich gemacht, zugleich aber das Salz der Partei freigegeben werden.

9. Das Controllsorgan ist verpflichtet, den abgeschlossenen Revisionsbogen, belegt mit der von der Partei einzuziehenden Bollete (Punct 3), der vorgesetzten Behörde sogleich vorzulegen, welche letztere denselben unverzüglich directe derjenigen Finanzlandesbehörde, Finanzdirection oder Salinendirection einzusenden hat, der das Salzverschleißamt, von dem der Salzbezug stattgefunden hat, untersteht.

Die nach vorstehenden Paragraphen den im §. 1 genannten Controlsorganen obliegenden Amtshandlungen sind von je zwei Angestellten (dem Einnehmer und Controlor, oder deren Stellvertreter, dem Finanzwachcommissär, rücksichtlich Respicienten oder Abtheilungsleiter nebst einem zweiten Angestellten) unter solidarischer Verantwortung zu vollziehen.

10. Die nach Punct 9 bei den Behörden einlangenden Revisionsbögen werden von den Rechnungsdepartements dieser Behörden im Entgegenhalte zu den Salzverschleißregistern geprüft, bei anstandslosem Befunde, der Betrag der, des Partei für das in den Abschlüssen der Revisionsbögen (Puncte 7 und 8) aufgeführte Salzquantum gebührenden Rückvergütung festgesetzt und die Casse des Verschleißamtes zur Auszahlung an die Partei unter der Bedingung ermächtiget, daß dieselbe das in ihren Händen verbliebene Pare des abgeschlossenen Revisionsbogens (Puncte 5, 7 und 8) beibringe, wonach im Falle der Uebereinstimmung dieses von der Partei beigebrachten Revisionsbogens mit der liquidirten Pare die Auszahlung des liquidirten Betrages gegen stempelfreie Abquittirung auf dem Ersteren zu geschehen hat.

Im Falle der Nichtubereinstimmung der Revisionsbögen sind die Verschleißämter nicht ermächtiget, ohne vorläufig bei der vorgesetzten Finanzlandesdirection, Finanzdirection oder Salinendirection einzuholende Entscheidung eine Rückvergütung zu leisten, gleichwie diese Behörden bei sich ergebenden Anständen, ohne jedes Bedenken besetigende Behebung derselben, die Zahlungsanweisung einer Rückvergütung nur mit Genehmigung des Finanzministeriums zu erlassen berechtiget werde.

Die vorstehenden Bedingungen haben auch für Parteien, denen Salzcredite bewilligt sind, volle Anwendung, mit dem Unterschiede, daß in den Bezugsbolleten (Punct 3) die Creditirung des Salzankaufspreises ersichtlich zu machen ist, dann, bei der Liquidirung der Rückvergütungen der hievon an das Aerar zu leistende Zinsenersatz welcher bei, gegen bankfähige Wechsel, bewilligten Crediten mit vier Percent, bei Hypothekar-Crediten mit fünf Percent zu berechnen ist, in Abzug gebracht wird.

11. Rückvergütungen, welche bis letzten September 1868 nicht behoben wurden, werden nach Ablauf des Monates September 1868 nicht geleistet.

Sämmtliche k. k. Salzverschleißämter, dann die Zoll- und Waarencontrolsämter, Finanzwach-Commissariate und Finanzwach-Abtheilungen, mit Ausnahme jener in Dalmatien, und alle Finanzbehörden, mit Ausnahme jener in Dalmatien, so wie die Salinen- und Forstdirection in Gmunden werden durch gegenwärtige Kundmachung an Verordnungsstatt an die genaue Beobachtung der vorausgeschickten Bestimmungen gebunden.

Wien, am 15. Juni 1868.

(1372) **Edykt.** (2)

L. 3162. C. k. sąd obwodowy w Złoczowie zawiadamia niniejszym edyktem masę kredalną Wacława Rzewuskiego, a względnie co do życia i miejsca pobytu niewiadomego Wacława Rzewuskiego, że przeciw tejże a względnie temu pan Kornel Lewicki pozew o wyekstabulowanie ciążącej na dobrach Torhowa i Machnowcach ut Dom. 73. pag. 367. n. 65. on. i Dom. 73. pag. 280. n. 71. on. odpowiedzialności razem z zanotowaną sekwestracyę tychże dóbr, i równocześnie wyeliminowanie tegoż na 11. miejscu kolokowanego ciężaru z tabeli płatniczej z dnia 21., 26. lutego 1866 l. 5408 pod dniem 28. stycznia 1868 l. 810 wytoczył, i o pomoc sądową prosił, w skutek czego termin do wniesienia obrony na 21. września 1868 o godzinie 11tej przed południem wyznaczony został.

Ponieważ pozwany z życia i miejsca pobytu jest niewiadomy, c. k. sąd obwodowy w Złoczowie celem zastępywania go i na jego niebezbieczeństo i koszta za kuratora ustanowił mu tutejszego pana adwokata krajowego Dra. Mijakowskiego, z którym wytoczona sprawa wedle dla Galicyi przypisanego postępowania cywilnego przeprowadzoną zostanie.

Upomina się zatem niniejszym edyktem zapozwanego, aby albo w terminie sam się zgłosił albo potrzebne dowody prawne ustanowionemu zastępcy udzielił, albo także innego zastępcę sobie obrał, i sądowi tutejszemu tegoż wskazał, w ogóle aby do obrony potrzebne prawem przepisane środki przedsięwziął, gdyż z zaniedbania tychże powstałe następstwa sam sobie będzie musiał przypisać.

Z c. k. sądu obwodowego.

Złoczów, dnia 10. czerwba 1868.

(1363) **Edykt.** (2)

Nr. 9149. C. k. sąd obwodowy w Stanisławowie wiadomo czyni, iż pp. Edward Hillenbrand i Jan Roaert dw. im. Torosiewicz, jako administratorowie masy leżącej ś. p. Mikołaja Torosiewicza właściciela dóbr Sopowa przeciw niewiadomemu z życia i miejsca pobytu Tadeuszowi Zabielskiemu, a w razie jego śmierci tegoż masie spadkowej i jego również niewiadomym z imienia, życia i miejsca pobytu spadkobiercom o extabulacyę praw wedle dom. 55 pap. 429 nr. haer. 4 et 5 dalej dom. 101 pag. 312 n. 20 1/2 on. w stanie czynnym i biernym dóbr Sopowa intabulowanych na dniu 14. maja 1868 do l. 9149 pozew wytoczyli. W skutek tego wyznacza się do ustnej rozprawy dzień sądowy na 21. lipca 1868 o godzinie 10. zrana i pozwanych wyżej wzmienionych zawzywa się, ażeby na terminie powyższym lub sami stanęli, lub też ustanowionemu dla nich kuratorowi w osobie p. adw. Dr. Kwiatkowskiego z zastępstwem p. adw. Dr. Maciejowskiego potrzebną do obrony udzielili informacyę, lub innego obrońcę sobie obrali, i o tem sądowi donieśli; w ogóle wszelkie do obrony potrzebne kroki sami przedsięwzięli, w przeciwnym bowiem razie złe z zaniedbania wyniknąć mogące skutki sami sobie przypiszą.

Uchwalono w radzie c. k. sądu obwodowego.

Stanisławów dnia 25. maja 1868.

(1280) **Obwieszczenie.** (3)

Nr. 2407. C. k. Sąd obwodowy w Rzeszowie niniejszym wiadomem czyni, że dnia 18. czerwca 1866 na jarmarku w Głogowie odebrano Janowi Piskor z Dobrynina i Tomaszowi Kozłowi z Białegoboru dwa prawdopodobnie z kradzieży pochodzące konie chłopskiej rasy, jednego 8 do 9 lat mającego gniadej maści, drugiego zaś 5 do 6 lat mającego myszatej maści.

Ponieważ właściciela tychże koni dotąd wykryć nie było można, przeto takowe w drodze publicznej licytacyi sprzedano, a resztującą cenę kupna w kwocie 29 złr. 88 1/2 kr. w. a. w depozycie sądowym złożono.

Wzywa się przeto właściciela powyższych koni, ażeby się w przeciągu jednego roku z swoimi prawami do powyższych koni w tutejszym sądzie tem pewniej zgłosił, gdyż w przeciwnym razie cena kupna kasie rządowej wydaną zostanie.

Rzeszów, dnia 11. kwietnia 1868.

(1366) **Kundmachung.** (3)

Nr. 34298. Zur Sicherstellung der Wasserbauten am Dniester-Flusse bei Dołhe im Fiscalwerthe von 7754 fl. 31 kr. öst. W. wird bei dem k. k. Bezirksamte in Stanislau am 8. Juli 1868 eine öffentliche Offertverhandlung stattfinden.

Unternehmungslustige werden aufgefordert, ihre mit einem 10%tigen Vadium belegte, vorschriftsmäßig verfaßte Offerte längstens bis 12 Uhr Mittags des des oberwähnten Tages bei dem Stanislauer k. k. Bezirksamte zu überreichen.

Die bezüglichen Baubehelfe und Baubedingnisse, können bei dem genannten k. k. Bezirksamte bis zum Tage der Offertverhandlung eingesehen werden.

Auf nicht vorschriftsmäßig verfaßte oder nicht rechtzeitig einlangende Offerte, wird keine Rücksicht genommen.

Von der k. k. Statthalterei.

Lemberg, am 10. Juni 1868.

Obwieszczenie.

L. 34298. Dla zabezpieczenia budowli wodnych na rzece Dniestrze pod Dołhem w wartości szacunkowej 7754 zł. 31 kr. odbędzie się w c. k. urzędzie powiatowym w Stanisławowie na dniu 8go lipca 1868 publiczna licytacya zapomocą ofert.

Chcących objąć to przedsiębiorstwo wzywa się, ażeby swoje oferty opatrzone w 10procentowe wadyum, i ułożone podług przepisu, wnieśli najdalej do godziny 12tej w południe wyżwspomnionego dnia do c. k. urzędu powiatowego w Stanisławowie.

Dotyczące plany i warunki budowy można przeglądać w rzeczonym c. k. urzędzie powiatowym aż do dnia licytacyi ofertowej.

Oferty nieułożone podług przepisu lub też nienadesłane w swoim czasie, nie będą uwzględnione.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 10. czerwca 1868.

(1391) # Kundmachung.

Nro. 33636. Der verstorbene Gutsbesitzer Vincenz Ritter Łodzia Poniński hat ein Capital von 30.000 fl. C. M., welches in öffentlichen Creditseffecten fruchtbringend angelegt wurde, zu dem edlen und gemeinnützigen Zwecke gewidmet, daß die jährlich entfallenden Interessen zu Prämien für dürftige Handwerkergesellen zur Unterstützung derselben bei Eröffnung des Gewerbes verwendet werden sollen, nach der ausdrücklichen Willensmeinung des Stifters werden die Jahresinteressen des Stiftungscapitals in vier ungleiche Prämien vertheilt und solche jenen Handwerkergesellen baar eingehändigt, welche die betreffende Prämie bei der Ziehung durch das Loos ziehen werden.

Bei der diesjährigen, am 19. Juli stattfindenden Prämienziehung, wozu der Concurs hiemit ausgeschrieben wird, kommen folgende Prämien zur Vertheilung:

I. Prämie mit	. . . . .	606 fl.
II. Prämie „	. . . . .	505 „
III. Prämie „	. . . . .	404 „
IV. Prämie „	. . . . .	303 „

Zur Ziehung der Loose werden diejenigen Handwerksgesellen zugelassen, welche:

a) im Königreiche Galizien und Lodomerien mit Einschluß des Großherzogthums Krakau gebürtig und daselbst zuständig sind;
b) sich zur katholischen Kirche, sei es römischen, griechischen oder armenischen Ritus bekennen;
c) den bestehenden Gewerbsvorschriften gemäß irgend ein Handwerk ordentlich erlernt haben und die Fähigkeit und die gesetzliche Eignung zum selbstständigen Betriebe desselben besitzen, aber armuthshalber die zum selbstständigen Betriebe ihres Handwerks nöthige Werkstätte nicht einzurichten vermögen;
d) sich über ihr moralisches Wohlverhalten durch ein vom zuständigen Pfarramte ausgestelltes und in den Städten Lemberg und Krakau von der k. k. Polizei-Direction, an anderen Orten von dem betreffenden k. k. Bezirksamte bekräftigtes Moralitätszeugniß ausweisen können.

Diejenigen Handwerksgesellen, welche sich an der Ziehung betheiligen wollen, haben ihre darauf bezüglichen Gesuche längstens bis 13. Juli l. J. bei der k. k. Statthalterei in Lemberg einzubringen und die vorangeführtrn Erfordernisse nachzuweisen.

Ueber die Zulassung zur Betheilung an der Ziehung wird die von der k. k. Statthalterei delegirte Commission entscheiden, welcher auch die Vornahme und Ueberwachung der Ziehung zusteht.

Diejenigen, welche bereits mit einer Prämie aus dieser Stiftung betheilt werden, haben kein Recht sich an einer nachfolgenden Ziehung zu betheiligen.

Jeder Bewerber hat sich am 18. Juli l. J. in dem Versammlungslocale des Lemberger Gesellenvereins persönlich der Commission vorzustellen, welche die Identität des Bittstellers constatiren wird.

Am Losungstage, d. i. am 19. Juli d. J., findet in der Lemberger Domkirche ritus latini eine Seelenandacht für den Stifter statt, welcher alle Bewerber beizuwohnen verpflichtet sind.

Nach der Trauerandacht wird in dem gedachten Versammlungsorte des Lemberger Gesellenvereins im Beisein der delegirten Commission zur Losung geschritten werden.

Die Gewinnenden sind verpflichtet, dem Willen des Stifters gemäß für sein Seelenheil zu bethen und an seinem Todestage, d. i. am 24. März jeden Jahres einer Seelenandacht für ihn beizuwohnen.

Von der k. k. Statthalterei.

Lemberg, am 13. Juni 1868.

Obwieszczenie. (2)

Nro. 33636. Zmarły właściciel dóbr Wicenty Łodzia Poniński przeznaczył kapitał w sumie 30.000 złr. m. k., który w papierach kredytowych został ulokowany na ten równie szlachetny jak pożyteczny cel, ażeby przypadające roczne procenta na premia dla ubogich czeladników rzemieślniczych ku wsparciu ich przy otwarciu rzemiosła użyte były.

Według wyraźnej woli ś. p. fundatora mają być roczne procenta od kapitału fundacyjnego podzielone na cztery nierówne premia i takowe tym czeladnikom rzemieślniczym w gotówce doręczone, którzy dotyczące premium przy ciągnieniu losem wyciągną.

Przy tegorocznem, na dniu 19. lipca r. b. przedsięwziąść się mającem ciągnieniu, na któr‹ niniejszem konkurs się rozpisuje, wypadają następujące kwoty do podziału:

I. premium	. . .	606	złr. w. a.
II. „	. . .	505	„ „
III. „	. . .	404	„ „
IV. „	. . .	303	„ „

Do ciągnienia losów będą tylko ci czeladnicy przypuszczeni, którzy:

a) w królestwie Galicyi i Lodomeryi lub we wielkiem księstwie Krakowskiem są urodzeni i tamże przynależni;
b) wyznają religię katolicką, rzymskiego, greckiego lub ormiańskiego obrządku;
c) nauczyli się stosownie do istniejących przepisów rękodzielniczych jakiegoś rzemiosła i posiadają uzdolnienie i prawną kwalifikacyę do samodzielnego prowadzenia onegoż, ale z powodu ubóstwa nie są w stanie urządzić sobie warstat potrzebny do samodzielnego prowadzenia tego rzemiosła;
d) wykażą moralne swe zachowanie się świadectwem moralności wydanem od dotyczącego urzędu parafialnego, a zatwierdzonem we Lwowie i Krakowie od c. k. dyrekcyi policyi, w innych zaś miejscach od właściwego c. k. urzędu powiatowego.

Czeladnicy rzemieślniczy, którzy pragną wziąść udział w losowaniu, mają podać prośby o to najdalej do trzynastego lipca b. r. do c. k. Namiestnictwa i dopełnić wyż wymienione warunki kwalifikacyjne.

O przypuszczenie do udziału w losowaniu rozstrzygać będzie delegowana przez c. k. Namiestnictwo komisya, do której należy także przedsięwzięcie i dozorowanie losowania.

Ci, którzy już raz brali udział w losowaniu i premia wyciągnęli, są od udziału w losowaniu wykłuczeni.

Każdy kandydat ma przedstawić sie osobiście na dniu 18. lipca r. b. w lokalu zgromadzenia Lwowskiego stowarzyszenia czeladzi katolickiej rzeczonej komisyi, która skonstatuje tożsamość proszącego.

W dzień losowania, t. j. 19. lipca b. r., będzie odprawione we Lwowskim kościele katedralnym obrz. łac. nabożeństwo żałobne za duszę fundatora, na którem wszyscy ubiegający się o premia znajdować się powinni.

Po tem nabożeństwie przystąpi się we wspomnianym lokalu zgromadzenia Lwowskiego stowarzyszenia czeladzi katolickiej w obecności delegowanej komisyi do losowania.

Premia będą bezpośrednio po odbytem ciągnieniu wygrywającym gotówką wypłacone.

Wygrywający są obowiązani, stosownie do woli ś. p. fundatora, modlić się za jego duszę, a w rocznicę śmierci jego, t. j. dnia 24. marca każdego roku, być na nabożeństwie żałobnem za jego duszę.

Od c. k. Namiestnictwa.

We Lwowie, dnia 13. czerwca 1868.

(1354) **Obwieszczenie.** (2)

Nr. 787. C. k. sąd powiatowy w Rymanowie podaje do publicznej wiadomości, iż na zaspokojenie wyrokiem tutejszym z dnia 8. marca 1866 l. 682 przyznanej sumy 157 złr. w. a. z przynależytościami, na prośbę Izaaka Hellera, prawonabywcy Pawła Jakubowicza w drodze egzekucyjnej publiczna sprzedaż realności pod l. k. 79 w Iwoniczu położonej, dłużnika Stanisława Grzegorczyka własnej, pod następującemi warunkami rozpisuje sie:

1. Za cenę wywołania stanowi się wartość szacunkowa w ilości 960 złr. a. w.

2. Do przedsięwzicia tej sprzedaży wyznacza się trzy termina, 31. sierpnia, 28. września i 26. października 1868 każdym razem o godzinie 10. przed południem w sądzie tutejszym z tym dodatkiem, iż gdyby realność ta na terminach tych ani za cenę szacunkową sprzedaną nie została, natenczas do wysłuchania wierzycieli co do ustanowienia ułatwiających warunków licytacyjnych termin na 10. listopada 1868 o 10tej godzinie zrana postanawia się, poczem dopiero nowy termin licytacyjny z ułatwiającemi warunkami rozpisuje się. Wierzycieli 10. listopada nie stawiących się uważać się będzie jako do większości głosów przystępujących.

3. Kupienia chęć mający ma 10% wartości szacunkowej w ilości 96 złr. gotówką jako zakład komisyi licytacyjnej wręczyć, który to zakład najwięcej darującemu w cenę kupna wliczony, innym licytantom zaś po ukończeniu sprzedaży zwróconym zostanie.

4. Najwięcej ofiarujący obowiązany będzie w 30 dniach po doręczeniu mu uchwały sądowej czyn przedsięwziętej publicznej sprzedaży potwierdzającej całą cenę kupna sądownie złożyć, w przeciwnym razie na koszt i stratę jego nowa licytacya rozpisaną, i realność w jednym terminie i poniżej wartości szacunkowej sprzedaną będzie.

5. Gdy najwięcej dający całkowitą cenę kupna złoży, wtedy dekret własności mu wydanym, a ciężary na sprzedanej realności intabulowane z tejże wymazane i na złożoną cenę kupna przeniesione zostaną.

6. Akt przymusowego opisania i oszacowania tej realności w tutejszej registraturze wolno jest przejrzeć, zaś względem podatków odseła się mających chęć kupienia do c. k. urzędu podatkowego w Krośnie.

7. Należytości, jakie za przeniesienie własności wypadną, kupiciel sam niezawiśle od ceny kupna z własnego ponosić musi.

O tej rozpisanej licytacyi uwiadamia się strony, tudzież JW. Michała hr. Załuskiego, małżonków Józefa i Apolonię Puhalskich, Teklę Grzegorczykową, Katarzynę Grzegorczykową, Jmci. księdza Karola Poprawskiego, Annę Grzegorczyk, Małgorzatę Boczarowę, nakoniec wszystkich tych wierzycieli, którzyby po 5. lutego 1868 do księgi tabularnej weszli, i wszystkich wierzycieli, którymby z jakiejkolwiek przyczyny uwiadomienie o niniejszej licytacyi dość wcześnie, lub zupełnie doręczone być nie mogło, przez edykta i kuratora w osobie Kazimierza Szajny, wójta z Iwonicza ustanowionego.

Z c. k. sądu powiatowego.

Radymno, dnia 30. maja 1868.

(1353) **E d y k t.** (2)

Nr. 275. C. k. sąd powiatowy w Nowymtargu podaje do powszechnej wiadomości, iż na żądanie p. Emanuela Messingera z Tertyny na Węgrach dep. 23. stycznia b. r. do l. 275 dozwoloną została egzekucyjna sprzedarz domu drewnianego w wsi Zakopanem przy kościele, na gruncie Jędrzeja Gąsienicy Jacina stojącego, składającego się z czterech izb i sieni nowo wybudowanego będącego własnością Izaaka Stottera celem zaspokojenia winnego kapitału 60 złr. z przynależytościami wymienionemu wierzycielowi.

Termin do tego sprzedania został wyznaczony wdzień 1. września 1868 r. o godzinie 9. z rana w c. k. sądzie w Nowymtargu.

Ta sprzedarz nastąpi pod warunkami:

a) za cenę wywołania bierze się cena szacunkowa 700 złr. a. w.;

b) każdy chęć kupić mający złoży przed rozpoczęciem licytacyi pod tytułem wadyum kwotę 70 złr. a. w. w gotówce, która kwota najwięcej ofiarującemu w cenę kupna wrachowana, innym licytantom po uskutecznionej sprzedarzy zwróconą będzie;

c) najwięcej ofiarujący będzie obowiązany resztę ceny kupna w dwóch równych ratach do sądowego depozytu złożyć, pierwszą ratę w 30tu dniach po zapadłej prawomocności uchwały, akt licytacyjny zatwierdzającej, a drugą w przeciągu 30tu dni dalszych; poczem w skutek prośby kupca tego domu takowy sądownie oddanem będzie;

d) względem podatku domowego odsyła się chęć kupić mających do tutejszego c. k. urzędu poborowego.

Nowytarg, dnia 15. maja 1868.

(1334) **E d y k t.** (2)

Nr. 6791. C. k. sąd krajowy w Krakowie niniejszem wiadomo czyni, iż na zaspokojenie przyznanej P. P. Annie, Barbarze, Alexandrze i Nadzeji Rozenom przeciw masie leżącej Katarzyny Elżbiety 2 im. Zasadzkiej czyli Zasadowej sumy 100 złr. m. k. z przynależytościami publiczna sprzedaż realności pod L. 366 Gm. IX. 97 Dz. III. w Krakowie położonej, Katarzyny Elżbiety z Gargulińskich Zasadzkiej czyli Zasadowej własnej w dwóch terminach, a to dnia 9. lipca i 6. sierpnia 1868 o godz. 10ej przed południem pod następującemi głównemi warunkami dozwoloną została.

1. Za cenę wywołania stanowi się kwota 176 złr. w. a., niżej której na pierwszych dwóch terminach do sprzedaży tej realności wyznaczonych takowa sprzedaną być nie może.

2. Życzący sobie nabyć tę realność mają złożyć do protokołu licytacyi wadyum w kwocie 17 złr. 60 kr. w banknotach austr. Wadyum najwięcej ofiarującego zostanie zatrzymanem.

W razie gdyby sprzedaż na tych dwóch terminach nie nastąpiła. natenczas ustanawia się termin sądowy na dzień 7. sierpnia 1868 o godz. 10. przed południem celem ustanowienia ułatwiających warunków licytacyi. na którym to terminie wierzyciele hypoteczni pod tą surowością stanąć mają, że niestawający do większości obecnych wierzycieli policzony będzie.

4. Inne warunki, tudzież protokół oszacowania i wyciąg hypoteczny przejrzanemi być mogą w tutejszo-sądowej registraturze.

O tem zawiadamia się strony i wierzycieli hypotecznych wiadomych oraz wszystkich wierzycieli, którzyby po dniu 4. lipca 1867 do hypoteki nadmienionej realności weszli, lub którymby rezolucya niniejsza wcale nie lub za późno doręczoną została, przez edykta i kuratora w osobie p. adw. krajowego Dra. Koreckiego z podstawieniem p. adw. krajowego Dra. Zuckra ustanowionego.

Kraków, dnia 19. maja 1868.

(1401) **Obwieszczenie.** (1)

Nro. 36576. Ze względu, że zaraza na bydło w Galicyi tylko na jedną miejscowość ograniczoną została, widzi się c. k. Namiestnictwo w Pradze rozporządzeniem z dnia 12. czerwca r. b. do l. 31674 być spowodowanem na dowóz bydła rogatego, owiec i kóz z Galicyi do Czech z zachowaniem następujących środków ostrożności zezwolić.

Dostawa możliwą jest tylko jedynie koleją żelazną pod warunkiem że bydło z przepisanemi certyfikatami jest zaopatrzone, poczem na stacyi kolejowej w Czeskiem-Trübau przez ustawioną do oględzin bydła komisyę opatrzone i dopiero gdy stan zdrowia zupełnie niepodejrzanym się okaże i paszporta po poprzedniem przejrzeniu za ważne uznane zostaną, dalszy transport nastąpić może.

Wyładowanie i dalszy popęd bydła może tylko z następujących stacyi mieć miejsce, a mianowicie na kolei państwa z Czeskiem-Trübau (Hohenmauth), Pardubic, Prelauc, Zabor, Kolin, Pecek, Bömischbrod, Bechowitz i Pragi, dalej w stacyach Raudnitz, Berkovitz-Melnik, Bauschowitz, Aussig, Teplitz i Bodenbach; na kolei Pardubicko-Reichenbergskiej w Königgrätz, Josefstadt, Königshof, Falgendorf, Semil, Eisenbrod, Turnau, Liebenau, Reichenberg, Kratzau, Grottau; na kolei Kralup-Turnawskiej w Jungbunzlau, Münchengratz i Turnau, i nakoniec na kolei zachodniej w Beraun, Rokitzan, Pilzen, Staab, Nürschau i Taus.

Przez ustanowioną w Pradze, Theresiensztadzie i Reichenbergu komisyę ma być wszystko tamże nadchodzące bydło ponownie opatrzone i paszporty przejrzane.

Przy dalszym popędzie drogami mają być zawarte w §. 44 przepisów przeciw zarazie postanowienia jaknajdokładniej przestrzegane, w szczególności unikać należy wszelkiego stykania się z bydłem miejscowem, a tem samem zaniechać przypędu bydła na targi pod surową odpowiedzialnością.

Co do przypędu bydła obcego na targi w Pradze zostają dotyczące postanowienia nieruszone.

Odsprzedawanie z przybyłej trzody może tylko w tych miejscach być dozwolonem, gdzie władza miejscowa do ponownych oględzin i odpisania zbywających sztuk bydła na paszporcie, potrzebnego sanitarnego urzędnika posiada.

Oprócz tego ma być o nadejściu przypędu bydła na miejsce przeznaczenia władza miejscowa bezzwłocznie uwiadomioną, która oględziny natychmiast zarządzić, należyte odłączenie bydła zalecić i możliwe odsprzedaże w ewidencyi utrzymać ma.

Względem przywozu surowych, od wzmiankowanych zwierząt pochodzących produktów wymaga się urzędownie uwierzytelnionego wykazu pochodzenia tychże ze stron od zarazy wolnych.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 19. czerwca 1868.

(1394) **Ogłoszenie licytacyi.** (1)

W skutek polecenia c. k. sądu krajowego z dnia 31. grudnia 1867 l. 16727 na żądanie p. Maryanny Ulanowskiej celem zaspokojenia przyznanej jej przeciw spadkobiercom ś. p. Aleksandra Brześciańskiego, mianowicie p. Ludwice Brześciańskiej, p. Olimpii z Brześciańskich Wolańskiej i p. Aleksandrowi Skibickiemu wyrokiem c. k. sądu krajowego z dnia 27go listopada 1865 do l. 22421 sumy 1469 złr. 89½ kr. w. a. z większej sumy 3975 złr. w. a. pochodzącej, wraz z kosztami w kwocie 30 złr. 52 kr. w. a. sprzedane będą w drodze egzekucyi następujące wierzytelności hipoteczne:

1. Suma 12.000 sztuk ewancygierów austryackich z procentem prawnym i kosztami skryptem z dnia 6. marca 1849 zastrzeżonemi, wedle Dom. 388, pag. 294, n. 27 on. na dobrach Średnia wieś, Machowa i Borki na imię ś. p. Aleksandra Brześciańskiego zaintabulowana, a następnie wedle pozycyi pag. 300, n. 15 ext. w skutek rezolucyi c. k. sądu obwodowego Przemyskiego z dnia 13. lutego 1867 do l. 742 ze stanu biernego dóbr Średnia wieś wyekstabulowana i na cenę kupna w kwocie 18.333 złr. w. a. przeniesiona, z którejto sumy p. Sylwery Brześciański wedle dom. 461, p. 174, n. 118 on. za właściciela 300 dukatów, zaś p. Augusta Brześciańska za właścicielkę 100 dukatów zaprenotowani są.

2. Suma 700 złr. m. k. w obligacyach indemnizacyjnych z kuponami, z których pierwszy dnia 1. listopada 1860 płatny, i kosztami w kwotach 5 złr. 43 kr. i 4 złr. 68 kr. w. a. wedle Dom. 461, p. 169, n. 106 on. na rzecz ś. p. Aleksandra Brześciańskiego w stanie biernym dóbr Średnia i Machowa zaintabulowana a następnie wedle dom. 388, p. 300, n. 15 ext. w skutek powołanej rezolucyi c. k. sądu obwodowego Przemyskiego ze stanu biernego dóbr Średnia wieś wyekstabulowana i na cenę kupna tychże dóbr przeniesiona, którato sprzedaż odbędzie się w kancelaryi notaryalnej podpisanego zastępcy notaryusza przy placu dominikańskim pod l. 483 na drugiem piętrze, w trzech terminach, mianowicie:

dnia 7. lipca 1868 w pierwszym,
„ 24. „ „ w drugim,
„ 11. sierp. „ w trzecim,

każdą razą o godzinie 10tej przed południem pod następującemi warunkami:

I. Za cenę wywołania stanowi się co do pierwszej sumy wartość nominalna, to jest kwotę 12.000 ewancygierów czyli 4000 złr. m. k. albo 4200 złr. w. a., co do drugiej zaś taką kwotę jaka według kursu obligacyi indemnizacyjnych w dniu licytacyi w gazecie „Czas“ notowanego odpowiadać będzie sumie 700 złr. m. k. z kuponami, i każda z sum tych przy pierwszych dwóch terminach tylko za cenę wywołania lub wyżej takowej, przy trzecim zaś terminie licytacyi także niżej ceny wywołania sprzedaną będzie; sprzedaż tych dwóch sum jedna po drugiej osobno nastąpi.

II. Każdy chęć licytowania mający złoży jako wadyum przy licytacyi pierwszej sumy 420 złr. w. a., przy drugiej zaś 73 złr. 50 kr. w. a. w gotówce lub w obligacyach publicznych, nareszcie listach zastawnych galicyjskich według ostatniego kursu. Wadyum nabywcy zatrzymanem, innym zaś współlicytantom po ukończonej licytacyi zwróconem będzie.

Reszta warunków licytacyi i ekstrakt tabularny sum przejrzane być mogą w kancelaryi podpisanego zastępcy notaryusza.

Kraków, dnia 4. czerwca 1868.

Dr. Ludwik Gumplowicz,
z mocy uchwały c. k. sądu kraj. l. 2064-1866
zastepca notaryusza Żuka-Skarszewskiego
jako komisarz sądowy.

(1345) **E d i c t.** (1)

Nro. 6311. Vom k. k. Kreisgerichte in Tarnopol wird der abwesenden und dem Wohnorte nach unbekannten Antonina Janczyni bekannt gegeben, daß über Ansuchen des Mechel Grosstern, Procura-Indossatar des Uscher Türkel mit hiergerichtlichem Beschluße ddto. 8. Mai 1867 Z. 5406 wider dieselbe die Zahlungsauflage wegen Zahlung der Wechselsumme von 200 fl. öst. W. s. N. G. erlassen wurde.

Da der Wohnort der geklagten Antonina Janczyni unbekannt ist, so wird derselben ein Curator in der Person des Hrn. Advocaten Dr. Schmidt mit Substituirung des Hrn. Advocaten Dr. Koźmiński bestellt und demselben die obberufene Zahlungsauflage zugestellt.

Tarnopol, am 22. Mai 1868.

(1370) **E d y k t.** (2)

Nr. 8514. C. k. sąd krajowy dla spraw cywilnych w Krakowie czyni niniejszem wiadomo, iż pod dniem 15. maja 1868 do l. 8514 wniósł Franciszek Home przeciw Wojciechowi i Salomei Brydkom, a w razie ich śmierci przeciw ich spadkobiercom z miejsca pobytu i życia niewiadomym pozew o wykreślenie sumy 1161 złpol. zpn. w stanie biernym realności 58 Dz. III./182 Gn. IX. w poz. 1 on. intabulowanej ze stanu biernego tejże realności, na któryto pozew w sądzie tutejszym termin do ustnej rozprawy na 15. lipca 1868 godz. 10. rano wyznaczonym został.

Ponieważ miejsce pobytu Wojciecha i Salomei Brydków, a w razie ich śmierci spadkobierców ich sądowi nie jest wiadomem, przeto ustanawia się im na ich koszt i niebezpieczeństwo kuratorem adw. Dr. Zuckra z substytucyą adw. Dr. Zyblikiewicza i doręczając temuż pozew ten, wzywa się Wojciecha i Salomeę Brydków a w razie ich śmierci sukcesorów z imienia i nazwiska nieznanych, ażeby udzielili stosownej informacyi ustanowionemu koratorowi, lub innego zastępcę sobie obrali i o tem sądowi donieśli, słowem aby nie zaniedbali żadnych ku ich obronie służyć mogących środków, inaczej ze zaniedbania wynikłe skutki sobie samym przypisaćby musieli.

Kraków dnia 8. czerwca 1868.

Doniesienia prywatne.

(1396) **Kundmachung**

Nr. 3363. Es wird beabsichtiget, die Herstellung der Vervollständigungstracte des Werkstättengebäudes am Hauptstationsplatze zu Lemberg, ferner die Herstellung eines zweiten Heizhauses auf 12 Locomotiven sammt Tender und einem damit in Verbindung stehenden Wasserthurme, nach Einheitspreisen hintanzugeben.

Die betreffenden Projectsbelege können von heute an, bis 4. Juli bei der unterzeichneten Betriebs-Direction eingesehen und müssen von den Offerenten unterfertiget werden.

Die Werkstättenarbeiten sind mit 63165 fl. 54 kr. öst. W., die Arbeiten am Heizhause mit 60898 fl. 4 kr. öst. W. veranschlagt.

Die schriftlichen versiegelten und mit der Stempelmarke von 50 kr. öst. W. versehenen Offerte müssen für jedes der beiden Objecte getrennt, verfaßt sein, und werden bei der Betriebs-Direction am 6. Juli 1868, bis 12 Uhr Mittags übernommen.

Jedes Anbot für die Werkstättenbauten muß mit dem Vadium von 3200 fl. öst. W., jenes für die Heizhausbauten mit dem Vadium von 3000 fl. öst. W. belegt sein.

Das Vadium kann im Baaren oder in börsefähigen Papieren nach dem Tagescurse berechnet, oder auch in einem Erlagscheine eines öffentlichen Bankinstitutes geleistet werden.

Außer dem Percenten-Nachlasse von den Einheitspreisen müssen die Offerte auch die Erklärung enthalten, daß der Anbotsteller bis zur Dauer von vierzehn Tagen im Worte bleibt.

Der Verwaltungsrath behält sich vor, die gemachten Anträge zurückzuweisen, und wird sich überhaupt bei der Wahl des Unternehmers von der Ziffer des Anbotes allein, nicht bestimmen lassen.

Lemberg, den 19. Juni 1868.

Betriebs-Direction,
der k. k. priv. galiz. Carl Ludwig-Bahn.

Obwieszczenie. (1)

L. 3363. Budowa części uzupełniających warstaty w głównym dworcu c. k. uprzyw. galic. kolei żelaznej Karola Ludwika we Lwowie równie jak szopy (ogrzywalni) na 12 maszyn wraz z tenderami i należącego do niej budynku na rezerwoary wodne oddane będą w drodze ofert.

Dotyczące projekta wraz z alegatami mogą być przejrzane począwszy od dnia dzisiejszego aż do dnia 4go lipca r. b. w biórach podpisanej Dyrekcyi ruchu. Przejrzenie projektów wraz z alegatami musi być stwierdzone własnoręcznym podpisem pp. oferentów.

Roboty przy warstatach obliczone są na 63165 zł. 54 kr., zaś przy ogrzewalni na 60898 zł. 4 kr. w. a.

Pisemne, opieczętowane i marką 50 kr. ostemplowane oferty winne być osobno na każdą z tych dwóch budowli sporządzone, które bióro Dyrekcyi ruchu na dniu 6go lipca r. b. do godziny 12tej przed południem przyjmować będzie.

Oferty na wymienioną budowę warstatów winne być w wadyum 3200 zł., ogrzewalni zaś 3000 zł. w. a. zaopatrzone, które wadyum albo w gotówce albo w papierach publicznych według kursu dziennego obliczonych lub też w asygnatach zakładach bankowych złożone być może.

Oferty muszą zawierać oświadczenie czyli i jakie odsetki oferent przy objęciu rzeczonej budowy od sumy według przejrzanych cen jednostkowych obliczonej — opuścić zamierza.

W końcu musi oferta zawierać deklaracyę, iż przedsiębiorca w przeciągu dni czternastu od oferty się cofnie.

Rada zawiadowcza zastrzegając sobie prawo odrzucenia przedłożonych ofert, nie da się powodować przy wyborze przedsiębiorcy li tytko najniższą cyfrą oferty.

Lwów, dnia 19. czerwca 1868.

Dyrekcya ruchu,
c. k. uprzywil. kolei galic. Karola Ludwika.

Z c. k. galic. drukarni rządowej.